

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne
3. ledna 2017 – Bachtijar Fatchi v. Predsedatel na Daržavna agencija za bežancite**

(Věc C-56/17)

(2017/C 112/36)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bachtijar Fatchi

Žalovaný: Predsedatel na Daržavna agencija za bežancite

Předběžné otázky

- 1) Plyne z čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) č. 604/2013⁽¹⁾, vykládaného ve spojení s bodem 12 odůvodnění a článkem 17 uvedeného nařízení, že členský stát má vydat rozhodnutí, které představuje posouzení žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení, aniž by výslovně rozhodl o pravomoci tohoto členského státu podle kritérií uvedených v nařízení, pokud v posuzovaném případě nejsou přítomny informace vedoucí k výjimce podle článku 17 nařízení?
- 2) Plyne z druhé věty čl. 3 odst. 1 nařízení č. 604/2013, vykládané ve spojení s bodem 54 odůvodnění směrnice 2013/32/EU⁽²⁾, že za okolností věci v původním řízení, kdy se nejedná o výjimku podle čl. 17 odst. 1 nařízení, musí být přijato rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení, který vyžaduje, aby členský stát posoudil žádost podle kritérií uvedených v nařízení, a který je založen na tom, že se na žadatele uplatní ustanovení nařízení?
- 3) Má být čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU vykládán v tom smyslu, že soud v řízení o rozhodnutí odmítajícím přiznat mezinárodní ochranu musí podle bodu 54 odůvodnění rozhodnout o tom, zda se na žadatele uplatní ustanovení nařízení (EU) č. 604/2013, pokud členský stát výslovně nerozhodl o své pravomoci posoudit žádost o mezinárodní ochranu podle kritérií nařízení? Je třeba na základě bodu 54 odůvodnění směrnice 2013/32 třeba předpokládat, že v případě, že neexistují žádné náznaky použitelnosti článku 17 nařízení č. 604/2013 a žádost o mezinárodní ochranu byla posouzena na základě směrnice 2011/95⁽³⁾ členským státem, v němž byla podána, se na právní situaci dotyčné osoby vztahuje působnost nařízení i tehdy, jestliže členský stát výslovně nerozhodl o své pravomoci podle kritérií nařízení?
- 4) Plyne z čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/95/EU, že za okolností věci v původním řízení představuje náboženství důvod pronásledování, jestliže žadatel nepředložil všechna prohlášení a všechny dokumenty týkající se všech složek, k nimž se vztahuje pojem náboženství definovaný v uvedeném ustanovení a které mají zásadní význam pro příslušnost dotyčné osoby k určitému náboženství?
- 5) Plyne z čl. 10 odst. 2 směrnice 2011/95/EU, že existují důvody pro pronásledování na základě náboženství ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice, pokud žadatel za okolností věci v původním řízení tvrdí, že byl pronásledován na základě své náboženské příslušnosti, ale neučinil žádné prohlášení ani nepředložil žádný důkaz ohledně okolností, které jsou typické pro příslušníky určitého náboženství a které by byly pro pronásledovatele důvodem k tomu se domnívat, že dotyčná osoba je příslušníkem daného náboženství (například okolností související s účastí či neúčastí na náboženských úkonech nebo vyjádřeních náboženských postojů), nebo ohledně osobního nebo společného jednání založeného na určitém náboženském vyznání nebo tímto vyznáním požadovaného?

- 6) Plyne z čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2011/95/EU vykládaného ve spojení s články 18 a 10 Listiny základních práv Evropské unie a pojmem „náboženství“ definovaným v čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice, že za okolností věci v původním řízení:
- a) pojem „náboženství“ definovaný v unijním právu nezahrnuje žádná jednání, která jsou dle vnitrostátního práva členských států považována za trestná? Mohou taková jednání, která jsou v zemi původu žadatele považována za trestná, představovat akty pronásledování?
 - b) Lze ve spojení se zákazem proselytismu a zákazem jednání, která jsou v rozporu s náboženstvím, na němž jsou založeny zákony a nařízení v dotčené zemi, považovat za přípustná taková omezení, která byla zavedena za účelem ochrany práv a svobod jiných osob a veřejného pořádku v zemi původu žadatele? Představují tyto zákazy akty pronásledování *per se* ve smyslu uvedených ustanovení směrnice, pokud je jejich porušení trestáno smrtí, přestože nejsou výslovně namířeny proti určitému náboženství?
- 7) Plyne z čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/95/EU vykládaného ve spojení s jejím čl. 4 odst. 5 písm. b), článkem 10 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32/EU to, že za okolností věci v původním řízení se posouzení skutečností a okolností může uskutečnit pouze na základě prohlášení žadatele a jím předložených dokumentů, nicméně je možné vyžadovat důkaz o chybějících složkách pojmu „náboženství“ definovaného v čl. 10 odst. 1 písm. b) směrnice, pokud:
- by bez těchto informací byla žádost o mezinárodní ochranu považována za nedůvodnou ve smyslu článku 32 směrnice 2013/32/EU ve spojení s jejím čl. 31 odst. 8 písm. e) a
 - vnitrostátní právní předpisy stanoví, že příslušný orgán zjistí veškeré okolnosti relevantní pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a soud musí v případě zpochybnění rozhodnutí o odmítnutí zdůraznit, že dotyčná osoba nenabídla a nepředložila žádný důkaz?

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odmínání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 3. února 2017 – SCI
Château du Grand Bois v. Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
(FranceAgriMer)**

(Věc C-59/17)

(2017/C 112/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SCI Château du Grand Bois

Odpůrce: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)